UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu toinen jaosto)

5 päivänä marraskuuta 2013 *

Polkumyynti — Tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinasta peräisin olevan alumiinifolion tuonti — Armenian liittyminen WTO:hon — Markkinataloudessa toimivan yrityksen asema — Asetuksen (EY) N:o 384/96 2 artiklan 7 kohta — Yhteensoveltuvuus polkumyynnin vastaisen sopimuksen kanssa — SEUT 277 artikla

Asiassa T-512/09,

Rusal Armenal ZAO, kotipaikka Jerevan (Armenia), edustajanaan asianajaja B. Evtimov,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään aluksi J.-P. Hix, avustajinaan asianajajat G. Berrisch ja G. Wolf, sitten asiamiehinään Hix ja B. Driessen, avustajanaan Berrisch, ja lopuksi asiamiehinään Hix ja Driessen,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinään M. França ja C. Clyne,

väliintulijana,

joka koskee vaatimusta kumota lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuonnissa ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 24.9.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 925/2009 (EUVL L 262, s. 1),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood (esittelevä tuomari) sekä tuomarit F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek ja J. Schwarcz,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.10.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja Rusal Armenal ZAO on Armeniassa vuonna 2000 perustettu yhtiö, joka tuottaa ja vie alumiinituotteita. Armenian tasavalta liittyi 5.2.2003 Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimukseen (EYVL 1994, L 336, s. 3).

2 Euroopan komissio aloitti 28.5.2008 tehdyn kantelun johdosta polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuontia. Ilmoitus tämän menettelyn aloittamisesta julkaistiin 12.7.2008 Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL C 177, s. 13).

3 Kantaja kiisti 25.7.2008 ja 1.9.2008 päivätyissä kirjeissä muun muassa polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996 L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä perusasetus) (korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51, oikaisu EUVL 2010 L 7, s. 22)) 2 artiklan 7 kohdan soveltuvuuden käsiteltävässä asiassa, kun otetaan huomioon ensiksi Armenian tasavallan liittyminen WTO:hon vuonna 2003, toiseksi se seikka, että tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen (GATT) VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän määräyksen soveltamisedellytykset eivät täyttyneet, ja kolmanneksi, ettei Armenian tasavallan WTO:hon liittymistä koskevissa asiakirjoissa määrätä mahdollisuudesta poiketa tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL L 336, s. 103; jäljempänä polkumyynnin vastainen sopimus) määräyksistä. Lisäksi kantaja vetosi hintojen tai viitehintojen alittamista koskevan analyysin osalta sen tuotteisiin liittyviin puutteisiin, mistä se toimitti lisätietoja 7.10.2008 päivätyssä kirjeessä.

4 Lisäksi kantaja pyysi, että sille myönnetään markkinataloudessa toimivan yrityksen asema tai siltä varalta, että sitä ei myönnettäisi, yksilöllinen kohtelu. Komissio ilmoitti tästä kantajalle 19.12.2008 päivätyssä kirjeessä päätelmänsä, joiden perusteella se katsoi, etteivät perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toinen ja kolmas luetelmakohta) mainitut kirjanpitoa ja tuotantokustannuksia koskevat perusteet täyty. Kantaja toisti 5.1.2009 päivätyssä kirjeessä väitteensä sitä vastaan, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa sovelletaan Armeniaan, ja kiisti komission arviot perusteista, joiden viimeksi mainittu ei katsonut täyttyvän. Komissio vastasi 19.1.2009 päivätyssä kirjeessä tähän viimeksi mainittuun kirjeeseen ja esitti muun muassa lisäselvityksiä Armenian asemasta markkinataloutena. Kantaja esitti 13.3.2009 päivätyssä kirjeessä komissiolle sen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevaan hakemukseen liittyviä lisäseikkoja.

Väliaikainen asetus ja riidanalainen asetus

5 Komissio antoi 7.4.2009 asetuksen (EY) N:o 287/2009 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuonnissa (EUVL L 94, s. 17; jäljempänä väliaikainen asetus). Komissio antoi 8.4.2009 päivätyssä kirjeessä kantajalle tiedoksi perusasetuksen 14 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 14 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 1 kohta) nojalla väliaikaisen asetuksen sekä polkumyyntimarginaalin ja vahingon laskemista kantajan osalta koskevat päätelmät.

6 Turkki nimettiin vertailumaaksi normaaliarvon laskemiseksi niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa. Samankaltaisen tuotteen turkkilainen tuottaja vastasi komission lähettämään kyselyyn (väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 10, 12 ja 52 perustelukappale).

7 Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaleen mukaan polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1.7.2007 ja 30.6.2008 välisen ajan. Vahingon määrittämisen kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1.1.2005 ja 30.6.2008 välisen ajan.

8 Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleen mukaan tarkasteltavana oleva tuote on Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinasta peräisin oleva, vähintään 0,008 millimetriä mutta enintään 0,018 millimetriä paksu, vahvistamaton, valssattu mutta ei enempää valmistettu, enintään 650 millimetrin levyisillä ja yli 10 kilogramman painoisilla keloilla oleva alumiinifolio, joka luokitellaan CN-koodiin ex 7607 11 19. Samankaltaisesta tuotteesta todetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappaleessa, että yhteisön tuotannonalan yhteisössä tuottamalla ja myymällä alumiinifoliolla, Armenian, Brasilian ja Kiinan kotimarkkinoilla tuotetulla ja myydyllä ja näistä maista yhteisöön tuodulla alumiinifoliolla sekä Turkissa tuotetulla ja myydyllä alumiinifoliolla on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset.

9 Markkinataloudessa toimivat yrityksen aseman myöntämisestä komissio totesi aluksi, ettei Armeniaa voida katsoa markkinataloudeksi, koska se mainitaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohta) alaviitteessä. Lisäksi komissio esitti, ettei kantaja täytä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa mainittuja kirjanpidon ja tuotantokustannusten perusteita. Ensiksi tilintarkastaja antoi kielteisen lausunnon kantajan vuoden 2006 tilinpäätöksestä, eikä kantaja esittänyt tarkastettua kirjanpitoa vuodelta 2007. Toiseksi Armenian valtiolle vanhaa tuotantopaikkaa ylläpitävän yhtiön osakkeista maksettu hinta oli noin kolmanneksen niiden nimellisarvosta ja kantaja sai lisäksi nautintaoikeuden kiinteistöihin ilmaiseksi (väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 24, 25 ja 27–31 perustelukappale).

10 Polkumyyntimarginaalin laskemisesta komissio esitti 8.4.2009 päivätyn kirjeensä liitteessä (ks. edellä 5 kohta), että kantaja täyttää yksilöllisen kohtelun edellytykset. Lisäksi kunkin kyseisen yhteisöön tuodun tuotetyypin painotettujen keskimääräisten normaaliarvojen, jotka ovat peräisin tätä koskevaan kyselylomakkeeseen vastanneelta turkkilaiselta tuottajalta, ja kantajan vastaavien painotettujen keskimääräisten vientihintojen vertailu johti 37 prosentin polkumyyntimarginaaliin. Nämä seikat toistettiin väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 42, 74 ja 77 perustelukappaleessa.

11 Koska komissio katsoi, että vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevat edellytykset täyttyvät, kyseinen toimielin asetti väliaikaisen polkumyyntitullin vahingon poistamiseksi ottamalla huomioon vahinkoa aiheuttamattoman hinnan, jonka yhteisön tuotannonalan pitäisi saada. Näin ollen kantajan valmistamille tuotteille vahvistettiin 20 prosentin väliaikainen polkumyyntitulli (väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 91–94, 119–138 ja 164–170 perustelukappale).

12 Komissio toimitti kantajalle 15.7.2009 päivätyssä kirjeessä perusasetuksen 20 artiklan 2–4 artiklan (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 20 artiklan 2–4 kohta) nojalla lopullisen ilmoituksen olennaisista tosiseikoista ja päätelmistä, johon ehdotus lopullisten polkumyyntitullien asettamisesta perustui. Komissio pyysi kantajaa toimittamaan sille huomautuksensa lopullisesta ilmoituksesta 30.7.2009 mennessä.

13 Kantaja esitti 22.7.2009 päivätyssä kirjeessä huomautuksensa lopullisesta ilmoituksesta ja tarjosi perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 8 artiklan 1 kohta) tarkoitetta sitoumusta.

14 Euroopan unionin neuvosto antoi 24.9.2009 asetuksen (EY) N:o 925/2009 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuonnissa ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 262, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus).

15 Kantajan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevan hakemuksen osalta neuvosto vahvisti riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 18–26 ja 32 perustelukappaleessa väliaikaisen asetuksen päätelmät Armenian asemasta, niistä perusteista, joita komissio ei katsonut kantajan täyttävän, sekä yksilöllisen kohtelun myöntämistä sille (ks. edellä 9 ja 10 kohta). Tässä tilanteessa kantajan polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 33,4 prosenttia (riidanalaisen asetuksen 4.4 kohta). Neuvosto vahvisti lisäksi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 55 ja 56 perustelukappaleessa väliaikaiseen asetukseen sisältyvät päätelmät tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivisesta arvioinnista. Lopuksi neuvosto myös vahvisti väliaikaisen asetuksen päätelmät vahingosta ja yhteisön edusta ja määritti kantajan tuotteiden tuonnin aiheuttaman vahingon korjaavaksi tasoksi 13,4 prosenttia.

16 Tässä tilanteessa neuvosto asetti riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdan nojalla kantajan tuotteiden tuonnille 13,4 prosentin lopullisen polkumyyntitullin.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

17 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2009 jätetyllä kannekirjelmällä.

18 Komissio toimitti 25.3.2010 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

19 Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 4.5.2010 antamallaan määräyksellä komission väliintulohakemuksen; tämä jätti väliintulokirjelmänsä 21.6.2010. Kantaja esitti tätä kirjelmää koskevat huomautuksensa 23.8.2010.

20 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari nimettiin toiseen jaostoon, jolle tämä asia näin ollen siirrettiin. Unionin yleinen tuomioistuin siirsi asian 16.5.2012 laajennettuun toiseen jaostoon.

21 Unionin yleinen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

22 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin se koskee kantajaa

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

25 Kantaja vetoaa seuraavaan viiteen kanneperusteeseen:

— perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdan (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 1–6 kohta) rikkominen sekä polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 2 kohdan rikkominen

— perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan rikkominen

— perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 4 kohta) rikkominen ja perustelujen puuttuminen

— yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen ja ilmeinen arviointivirhe

— hyvän hallintotavan periaatteen loukkaaminen.

26 Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessa, jota on tutkittava ensiksi, että on todettava, ettei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa sovelleta siihen siltä osin kuin kyseinen kohta oli oikeudellinen perusta kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmän soveltamiselle riidanalaisessa asetuksessa. Tämän menetelmän soveltaminen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan nojalla käsiteltävän asian kantajaan nimittäin rikkoo polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohtaa. Näin ollen pitäisi todeta SEUT 277 artiklan nojalla, ettei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa – käsiteltävässä asiassa merkityksellisiltä osin – sovelleta kantajaan, ja näin ollen riidanalainen asetus pitäisi kumota.

27 Kantaja väittää tästä, että polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa normaaliarvon osalta perustetun järjestelmän mukaan normaaliarvo lasketaan mainitun sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla kahta poikkeusta lukuun ottamatta. Ensimmäinen on GATT VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän määräyksen soveltaminen polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 7 kohdan nojalla. Toinen on tiettyjen maiden WTO:n perustamissopimukseen liittymistä koskevien asiakirjojen, jotka sisältävät tältä osin erityisiä sääntöjä, soveltaminen.

28 Koska kantaja ei yrityksenä, jonka kotipaikka on Armeniassa, kuulu GATT VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän määräyksen soveltamisalaan ja koska vastoin Kiinan kansantasavallan ja Vietnamin sosialistisen tasavallan tapauksia Armenian tasavallan WTO:n perustamissopimukseen liittymistä koskevissa asiakirjoissa ei määrätä poikkeuksista polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan, viimeksi mainitut määräykset estävät mainitusta liittymisestä alkaen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisen kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmän soveltamisen kantajan tuonteihin joko tämän säännöksen a kohdan alaviitteen, sellaisena kuin se on lisätty [perusasetuksen] muuttamisesta 27.4.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 905/98 (EUVL L 128, s. 18), tai minkä tahansa muun saman säädöksen säännöksen nojalla. Edellä mainitut GATT-yleissopimuksen ja polkumyynnin vastaisen sopimuksen määräykset eivät jätä tilaa ”väliryhmien” luomiselle valtiojohtoista kauppaa käyvien maiden ja markkinatalousmaiden välille, eikä Armenian tasavalta ole myöskään koskaan suostunut tällaiseen asemaan. Tästä seuraa, etteivät toimielimet voi määrittää normaaliarvoa kantajan osalta noudattamalla kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmää sellaisena kuin tätä menetelmää on viime kädessä sovellettu käsiteltävässä asiassa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla. Näin ollen toimielimet ovat kantajan mukaan ylittäneet polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa, luettuna yhdessä primaarioikeuden määräysten, kuten SEUT 216 artiklan 2 kohdan, ja perusasetuksen soveltamista polkumyynnin vastaisen sopimuksen mukaisesti koskevan oikeuskäytännön kanssa, määritellyn

oikeudellisen kehyksen. Näin ollen pitäisi todeta, ettei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa sovelleta käsiteltävässä asiassa; ja riidanalainen asetus pitäisi kumota, koska siinä rikotaan polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohtaa. Tämä ei mitenkään vaarantaisi Euroopan unionin asemaa WTO:n neuvotteluissa.

29 Neuvosto väittää aluksi, että Armenian sisällyttäminen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan alaviitteeseen estää tämän artiklan 1–6 kohdan soveltamisen kantajan vientiin. Tätä tilannetta ei myöskään voida muuttaa kyseisen artiklan GATT-yleissopimuksen tai polkumyynnin vastaisen sopimuksen mukaisella tulkinnalla. On kuitenkin todettava yhtäältä, että oikeuskäytäntö rajoittuu tulkinnan tarjoamien menetelmien käyttöön, ja toisaalta, ettei perusasetuksen tarkoituksena ole ollut toteuttaa minkäänlaista velvollisuutta soveltaa polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 kohdan 1 ja 2 kohtaa Armeniasta peräisin olevaan tuontiin. Neuvosto lisää, ettei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa sallita markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä yritykselle, joka ei täytä tämän kohdan c alakohdassa mainittuja perusteita.

30 Neuvosto, jota komissio tukee, väittää, ettei GATT-yleissopimuksessa tai polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa missään tapauksessa edellytetä, että unionin toimielimet kohtelevat Armeniaa markkinataloudessa toimivana maana polkumyyntiä koskevassa tutkimuksessa. Lisäksi muutosprosessi markkinataloudeksi on asteittainen ja voi edellyttää pitkälle ajanjaksolle jakautuvia uudistuksia ja mukautuksia. Armenian tasavalta ei myöskään neuvotellut tästä kysymyksestä liittyessään WTO:hon eikä vaatinut tällaista käsittelyä aseman muutospyynnöissä perusasetuksen soveltamisen yhteydessä. Lopuksi neuvosto korostaa haittoja, joita unionin asemalle voisi monenkeskisissä neuvotteluissa aiheutua mahdollisuudesta kyseenalaistaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan laillisuus WTO:n sääntöjen valossa. Tässä yhteydessä neuvosto esittää, että on myös muita WTO:n jäseniä, jotka eivät kohtele Armeniaa markkinataloutena, ja että toisin kuin Kiinan kansantasavallan ja Vietnamin sosialistisen tasavallan tapauksessa Armenian tasavalta ei ole neuvotellut määräpäivää, josta alkaen WTO:n muiden jäsenten pitäisi luokitella se markkinataloudeksi.

Alustavat huomautukset

31 Kuten kantaja esittää useaan otteeseen kirjelmissään, tässä kanneperusteessa esitetään kysymys siitä, voiko perusasetuksen 2 artiklan 7 kohta olla käsiteltävässä asiassa pätevä peruste soveltaa kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmää kyseisen polkumyyntitutkimuksen kohteena olevien kantajien tuotteiden normaaliarvon laskemiseksi.

32 Tältä osin kantaja väittää, että kun otetaan huomioon polkumyynnin vastaiseen sopimukseen kuuluvat normaaliarvon laskemista koskevat säännöt ja GATT-yleissopimuksen säännöt, joihin polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa viitataan SEUT 277 artiklan nojalla, on todettava, ettei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa sovelleta siltä osin kuin toimielimet tukeutuivat käsiteltävässä asiassa perusasetuksen 2 artiklaan kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmän soveltamiseksi.

33 Kantajan tämän kanneperusteen yhteydessä esittämien väitteiden perusteltavuuden analysoimiseksi on aluksi palautettava mieleen, kuinka toimielimet ovat soveltaneet perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa käsiteltävässä asiassa.

34 Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 22–25 perustelukappaleesta ja riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 19 ja 20 perustelukappaleesta sekä komission 19.1.2009 päivätyn kirjeen ensimmäisestä sivusta (ks. edellä 4 kohta) ilmenee tältä osin, että toimielimet ovat tukeutuneet Armenian sisällyttämiseen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan alaviitteessä olevaan luetteloon. Toimielimet katsoivat tämän jälkeen, että koska Armenian tasavalta lisäksi oli WTO:n jäsen tutkimuksen aloittamishetkellä, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohtaa voitiin soveltaa, joten kantaja voi vedota saman asetuksen 2 artiklan 1–6 kohtaan vain, jos komissio hyväksyy sen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hakemuksen. Tältä osin väliaikaisen asetuksen

johdanto-osan 27–31 ja 43–52 perustelukappaleesta sekä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 21–26 ja 35 perustelukappaleesta ilmenee, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva hakemus hylättiin. Lisäksi samoista perustelukappaleista ilmenee, että normaaliarvo määriteltiin lopuksi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan viimeistä virkettä soveltamalla niiden tietojen perusteella, jotka saatiin Turkista, joka on katsottu vastaavaksi kolmanneksi maaksi, joka on markkinatalousmaa, saman asetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla.

35 Tässä tilanteessa unionin yleisen tuomioistuimen on tutkittava, voivatko toimielimet, ja jos voivat, missä olosuhteissa, katsoa WTO:n jäsenvaltion muuksi kuin markkinatalousmaaksi ja soveltaa näin ollen edellisessä kohdassa kuvatun kaltaista normaaliarvon laskentamenetelmää. Tämä tutkinta edellyttää, että palautetaan mieliin, mikä asema polkumyynnin vastaisella sopimuksella on unionin oikeusjärjestyksessä, ja että mainittua sopimusta tulkitaan siltä osin, missä määrin siinä annetaan WTO:n jäsenille mahdollisuuksia poiketa sen 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätyistä säännöistä.

36 Polkumyynnin vastaisen sopimuksen asemasta unionin oikeusjärjestyksessä on aluksi todettava, että WTO:n perustamissopimus ja sen liitteissä olevat sopimukset ja muistiot eivät luonteensa ja rakenteensa vuoksi periaatteessa kuulu niihin normeihin, joihin nähden unionin tuomioistuimet valvovat toimielinten toimenpiteiden lainmukaisuutta SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla. Jos yhteisön tarkoituksena on ollut panna täytäntöön WTO:n yhteydessä hyväksytty erityinen velvoite taikka jos yhteisön toimessa nimenomaisesti viitataan WTO:n perustamissopimuksen liitteissä olevien sopimusten ja muistioiden tiettyihin määräyksiin, unionin tuomioistuinten on kuitenkin valvottava yhteisön toimen lainmukaisuutta WTO:n sääntöihin nähden. Tältä osin perusasetuksen johdanto-osasta, tarkemmin sen viidennestä perustelukappaleesta ilmenee, että mainitulla asetuksella on erityisesti tarkoitus panna yhteisön oikeudessa täytäntöön polkumyynnin vastaiseen sopimukseen sisältyvät uudet ja yksityiskohtaiset säännöt, joihin kuuluvat erityisesti polkumyyntimarginaalin laskemista koskevat säännöt, kyseisten sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi. On näin ollen selvää, että yhteisö on antanut perusasetuksen täyttääkseen polkumyynnin vastaiseen sopimukseen perustuvat kansainväliset velvoitteensa (ks. asia C-76/00 P, Petrotub ja Republica, tuomio 9.1.2003, Kok., s. I-79, 53–56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ja se on tehnyt näin mainitun sopimuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti (asia T-19/01, Chiquita Brands ym. v. komissio, tuomio 3.2.2005, Kok., s. II-315, 160 kohta). Lisäksi tämän asetuksen 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Polkumyynnin määrittely”, yhteisön on ollut tarkoitus panna täytäntöön tämän sopimuksen 2 artiklaan sisältyvät erityiset velvoitteet, jotka myös koskevat polkumyynnin olemassaolon määrittelyä.

37 Kantaja väittää lähinnä, että SEUT 277 artiklan nojalla on todettava, ettei sovelleta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa siltä osin kuin se on ollut käsiteltävässä asiassa peruste kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmän soveltamiselle siten, että polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa rikotaan. Tämä menetelmä nimittäin koostuu normaaliarvon muodostamisesta kolmannessa maassa sijaitsevien yritysten antamien tietojen perusteella, vaikka on kyse sellaisilta WTO:n jäseniltä peräisin olevista tuonneista, kuten Armenian tasavalta, joka ei täytä GATT VI artiklan 1 kohdan toisessa täydentävässä määräyksessä määriteltyjä perusteita.

Polkumyynnin vastaisella sopimuksella ja GATT VI artiklan 1 kohdan toisella täydentävällä määräyksellä perustettu järjestelmä

38 Polkumyynnin vastaisen sopimuksen tulkinnasta on todettava, että neuvoston puolustuksena esittämät väitteet, jotka koskevat yhtäältä sitä, ettei GATT-yleissopimuksessa tai polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa luoda erityistä velvollisuutta kohdella Armeniaa markkinataloutena, ja toisaalta markkinatalouteen siirtymisen menettelyä – jonka osalta laajennetaan komission 19.1.2009 päivätyssä kirjeessä tekemää tarkastelua (ks. edellä 4 kohta) –, pohjautuvat GATT-yleissopimuksen ja polkumyynnin vastaisen sopimuksen normaaliarvon laskemista koskevien määräysten virheelliseen ymmärtämiseen.

39 Aluksi on erityisesti todettava, että GATT VI artiklan 1 kohdan mukaan ”jokin tuote on saatettu kauppaan jossakin tuontimaassa alle sen normaalin arvon, jos maasta toiseen viedyn tuotteen hinta on a) alhaisempi kuin samanlaisen tuotteen verrattavissa oleva hinta tavallisessa kaupankäynnissä, kun tuote on tarkoitettu viejämaan omaan kulutukseen, tai, b) sellaisen kotimaisen hinnan puuttuessa, alhaisempi kuin joko 1) samanlaisen tuotteen korkein verrattavissa oleva hinta sitä vietäessä johonkin kolmanteen maahan tavallisten kauppamenetelmien mukaisesti, tai 2) tuotteen tuotantokustannukset sen alkuperämaassa, niihin lisättyinä kohtuulliset myyntikustannukset ja kohtuullinen voitto”.

40 Tästä määräyksestä ilmenee, että normaaliarvo on joko samanlaisen tuotteen verrattavissa oleva hinta tavallisessa kaupankäynnissä, kun tuote on tarkoitettu viejämaan omaan kulutukseen, tai samanlaisen tuotteen korkein verrattavissa oleva hinta sitä vietäessä johonkin kolmanteen maahan tavallisten kauppamenetelmien mukaisesti, tai tuotteen tuotantokustannukset sen alkuperämaassa, niihin lisättyinä kohtuulliset myyntikustannukset ja kohtuullinen voitto.

41 Nämä säännöt on pantu WTO:n tasolla täytäntöön polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa, joissa vahvistetaan yksityiskohtaisemmat säännöt, mutta pysytään yhä näiden GATT VI artiklassa tyhjentävästi luetellun kolmen mahdollisuuden puitteissa.

42 Lisäksi polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaan sen 2 artiklan soveltaminen ei vaikuta GATT VI artiklan 1 kohtaa koskevaan toiseen täydentävään määräykseen. Viimeksi mainitun määräyksen mukaan ”on myönnettävä, että kun kysymyksessä on tuonti maasta, jonka kauppa on täydellisen tai melkein täydellisen monopolin alainen ja jossa kaikki sisäiset hinnat ovat valtion määräämät, voi syntyä erikoisia vaikeuksia verrattaessa hintoja 1 kohdan tarkoittamassa mielessä, ja että sellaisissa tapauksissa maahantuojina esiintyvät sopimuspuolet saattavat pitää välttämättömänä ottaa huomioon näkökohta, jonka mukaan tarkka vertailu sellaisen maan kotimaisiin hintoihin ei ehkä aina ole tarkoituksenmukaista”.

43 Vastoin toimielinten väitteitä polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdat yhtäältä ja kyseisen sopimuksen 2 artiklan 7 kohta ja GATT VI artiklan 1 kohdan toinen täydentävä määräys toisaalta eivät tarkoita kahta ääritapausta (markkinatalousmaa vastaan valtion kauppamonopoli), joiden välillä voisi olla kaikenlaisia tilanteita, joiden osalta polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa annetaan WTO:n jäsenvaltioille vapaus määrittää säännöt, joita ne pitävät asianmukaisina normaaliarvon laskemisessa ja jotka koskevat esimerkiksi normaaliarvon muodostamista kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten tietojen perusteella, jos kyseinen tuottaja ei voi osoittaa, että sen samankaltaisen tuotteen valmistus ja myynti on tapahtunut markkinatalousolosuhteissa.

44 Polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa nimittäin määrätään normaaliarvon laskemiseen liittyvistä säännöistä määräämättä millään tavoin, että näitä sääntöjä pitäisi soveltaa ”markkinatalousmaiden” tuontiin. Kuten neuvosto myönsi suullisessa käsittelyssä, polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa tai GATT VI artiklassa ei erityisesti ole viitattu lainkaan käsitteeseen ”markkinatalous” edellytyksenä ensiksi mainitun 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja toiseksi mainitun VI artiklan soveltamiselle.

45 Lisäksi osapuolet ovat yksimielisiä siitä, ettei Armenian WTO:hon liittymistä koskevissa asiakirjoissa määrätä mistään poikkeuksesta, joka vapauttaisi WTO:n jäsenet velvollisuudesta soveltaa polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa yhteensoveltuvia sääntöjä, kun ne laskevat tästä maasta peräisin olevien tuotteiden normaaliarvon.

46 Neuvoston kanta, jonka mukaan se, että Kiinan kansantasavallan ja Vietnamin sosialistisen tasavallan WTO:hon liittymistä koskeviin asiakirjoihin sisällytettiin poikkeuksia polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdasta ja niiden soveltamiseen liittyviä määräpäiviä, on vain osoitus tahdosta rajoittaa ajallisesti WTO:n jäsenien oikeutta olla soveltamatta normaaliarvon laskemisessa mainittujen artiklojen kanssa yhteensoveltuvia sääntöjä, ei vastaa tosiseikkoja.

47 Tältä osin on muistettava, että Kiinan kansantasavallan liittymisestä WTO:hon tehdyn pöytäkirjan I osan 15 kohdassa määrätään nimenomaisesti muiden WTO:n jäsenvaltioiden mahdollisuudesta olla soveltamatta polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklaa, jos kyseiset tuottajat eivät osoita, että ne toimivat markkinatalousolosuhteissa samankaltaisen tuotteen valmistuksen, tuotannon ja myynnin osalta. Samoin on Vietnamin sosialistisen tasavallan liittymisestä WTO:hon tehdyn pöytäkirjan I osan 3 kohdan osalta, jossa viittaamalla tämän maan liittymistä käsitelleen työryhmän kertomuksen 527 ja 255 kohtaan määrätään samasta poikkeuksesta. On korostettava, etteivät kyseiset kaksi liittymistä hakenutta maata vastoin neuvoston ja komission väitettä pyytäneet kyseisiä poikkeuksia ja tarjonneet vastineeksi sitä, että sovitaan määräajasta, jonka kuluessa ne poistetaan. Kuten nimittäin Kiinan kansantasavallan liittymistä käsitelleen työryhmän kertomuksen 150 kohdasta ja Vietnamin sosialistisen tasavallan liittymistä käsitelleen työryhmän kertomuksen 254 kohdasta ilmenee, WTO:n jäsenet ovat esittäneet kysymyksen hintojen vertailtavuudesta hakijamaissa ja saaneet niiltä edellä mainitut sitoumukset, joissa mainitaan määräpäivä, jona mainitut sitoumukset päättyvät. Mikäli polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja GATT VI artiklan 1 kohdan toista täydentävää määräystä olisi tulkittava toimielinten ehdottamalla tavalla, poikkeuksilla, jotka on tehty liittyvän maan ”sitoumuksina” Kiinan kansantasavallan ja Vietnamin sosialistisen tasavallan liittymispöytäkirjojen nojalla, ei olisi mitään tarkoitusta, koska jo olemassa oleva oikeudellinen kehys mahdollistaisi sen, mitä mainituissa poikkeuksissa määrätään.

48 Näin ollen on todettava, että polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrättyjä normaaliarvoja koskevia sääntöjä, joissa pannaan täytäntöön GATT VI artiklan 1 kohdan määräykset (ks. edellä 39 ja 49 kohta), sovelletaan lukuun ottamatta sitä tilannetta, että näistä määräyksistä on määrätty poikkeuksia itse polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa, GATT-yleissopimuksessa, kuten GATT VI artiklan 1 kohdan toisessa täydentävässä määräyksessä, tai WTO:n jäsenvaltion tähän järjestöön liittymistä koskevissa asiakirjoissa.

49 Näin ollen WTO:n jäsenellä on GATT VI artiklan ja polkumyynnin vastaisen sopimuksen mukaan oikeus soveltaa toisesta WTO:n jäsenmaasta peräisin olevaan tuontiin polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätyistä menetelmistä poikkeavaa normaaliarvon laskentamenetelmää vain tämän sopimuksen 2 artiklan 7 kohdan perusteella ja vastaavasti GATT VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän määräyksen perusteella tai tarvittaessa viimeksi mainitun jäsenen WTO:hon liittymistä koskeviin asiakirjoihin sisältyvän tätä koskevan erityisen määräyksen nojalla.

50 Näin ollen ei voida hyväksyä sitä toimielinten kantaa, jonka mukaan ne voivat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaan polkumyynnin vastaista sopimusta rikkomatta olla soveltamatta tämän sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa yhteensoveltuvia normaaliarvon laskemista koskevia sääntöjä, vaikka GATT VI artiklan 1 kohdan toista täydentävää määräystä ei sovelleta ja vaikka viejämaan WTO:hon liittymistä koskevissa asiakirjoissa ei määrätä tällaisesta mahdollisuudesta. Edeltävästä tarkastelusta johtuu myös, että toimielinten väite, jonka mukaan polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa tai GATT-yleissopimuksessa ei luoda erityistä velvollisuutta kohdella Armeniaa markkinataloutena, on merkityksetön, koska näistä sopimuksista seuraa velvoite soveltaa polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa yhteensoveltuvia sääntöjä muihin WTO:n jäseniin, kuten Armenian tasavaltaan, edellä 48 ja 49 kohdassa esitetyin varaumin. Tältä osin on todettava, että mainitut artiklat sisältävät selvien, täsmällisten ja yksityiskohtaisten sääntöjen kokonaisuuden, jossa määritellään menettelytavat samankaltaisen tuotteen normaaliarvon laskemiselle (ks. edellä 36 kohta), eikä näihin sääntöihin liity edellytyksiä, joilla niiden soveltaminen kuuluisi WTO:n jäsenten harkintavaltaan. Lisäksi mahdollisuus poiketa näistä säännöistä GATT VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän määräyksen perusteella, johon polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 7 kohdassa viitataan, on rajattu täsmällisesti. Tämän määräyksen soveltamisalaan kuuluvat erityisesti ”maat, joissa kauppa on täydellisen tai melkein täydellisen monopolin alainen ja jossa kaikki hinnat ovat valtion määräämät”. Näin ollen tämä oikeussääntö on siinä tarkoitettujen tilanteiden laajuuden osalta sillä tavoin selvä, että komissio ja neuvosto voivat

arvioida, täyttääkö WTO:n jäsen asianmukaisen kuvauksen, ja unionin tuomioistuimet voivat valvoa tätä arviointia ja tehdä tarvittaessa johtopäätökset, jotka edellä 36 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön nojalla on tehtävä.

51 Neuvoston polkumyynnin vastaisen sopimuksen tulkintansa tueksi esittämästä väitteestä, jonka mukaan Amerikan Yhdysvallat ja Kanada katsoivat Armenian muuksi kuin markkinatalousmaaksi jopa sen WTO:hon liittymisen jälkeen, on riittävää todeta, ettei neuvosto ole kyseenalaistanut kantajan yksityiskohtaisia vastaväitteitä, joita se tukee viittauksilla näiden kahden maan merkitykselliseen lainsäädäntöön, joten tämä toimielin ei missään tapauksessa ole osoittanut väitteensä aineellista paikkansapitävyyttä.

Perusasetuksessa vahvistetut säännöt ja niiden soveltaminen käsiteltävässä asiassa

52 Kun unionin lainsäätäjä hyväksyy edellä 39–50 kohdassa esitetyn kaltaisessa yhteydessä ”muuhun kuin markkinatalousmaahan” liittyviä säännöksiä, joita sovelletaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan alaviitteessä olevan luettelon kaltaiseen tällaisten maiden luetteloon sisältyvään WTO:n jäsenvaltioon, tämä kuuluu GATT VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän määräyksen soveltamisalaan ja edellyttää näin ollen sen arvioimista, täyttääkö tämä WTO:n jäsen kyseisessä määräyksessä asetetut edellytykset.

53 Lisäksi on muistettava, että muiden kuin markkinatalousmaiden luettelon laatimisesta säädettiin suojatoimenpiteistä muiden kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioiden harjoittamia polkumyynti-, palkkio- tai avustuskäytäntöjä vastaan annetun asetuksen (ETY) N:o 459/68 muuttamisesta 1.8.1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1681/79 (EYVL L 196, s. 1) 1 artiklassa. Asetuksen N:o 1681/79 johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan tämän luettelon laatiminen on kodifikaatio käytännöstä, joka oli siihen asti kehitetty suojatoimenpiteistä muiden kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioiden harjoittamia polkumyynti-, palkkio- tai avustuskäytäntöjä vastaan 5.4.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 459/68 (EYVL L 93, s. 1) 3 artiklan 6 kohdan nojalla. Viimeksi mainitussa säännöksessä pääasiallisesti toistettiin GATT VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän määräyksen mukainen muun kuin markkinatalousmaan määritelmä (ks. tältä osin asetuksen N:o 459/68 nojalla kehitetystä käytännöstä lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tietylle Romaniasta peräisin olevalle rikkaruohomyrkylle 15.5.1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 955/79 (EYVL L 121, s. 5)).

54 Neuvosto on noudattanut johdonmukaisesti lainsäädäntökäytäntöä, jossa laaditaan luettelo muina kuin markkinatalousmaina pidettävistä maista viittaamalla valtiojohtoisen kaupan maista tapahtuvaan tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annettuihin asetuksiin liitettyyn maaluetteloon, kuten ilmenee polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 20.12.1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3017/79 (EYVL L 339, s. 1) 2 artiklan 5 kohdasta, polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23.7.1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2176/84 (EYVL L 201, s. 1) 2 artiklan 5 kohdasta, polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11.7.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1) 2 artiklan 5 kohdasta, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3283/94 (EYVL L 349, L 349, s. 1) 2 artiklan 7 kohdasta ja perusasetuksen, sellaisena kuin se on alkuperäisenä, 2 artiklan 7 kohdassa.

55 Lisäksi komission 12.12.1997 neuvostolle ja Euroopan parlamentille antaman tiedonannon (KOM(97)677 lopullinen) 4 ja 5 kohdan mukaan nämä samat hintojen luotettavuutta suunnitelmatalouksissa koskevat päätelmät saivat aikaan sen, että yhteisö antoi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa vastaavat säännökset, sekä GATT VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän määräyksen antamisen.

56 Vaikka maiden, joita ei pidetä markkinatalousmaina ja joiden osalta normaaliarvo lasketaan muiden menetelmien kuin polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrättyjen menetelmien mukaan, luettelon laatimisella ei sellaisenaan rikota viimeksi mainittua sopimusta, sittemmin WTO:hon liittyneen maan säilyttämisen tässä luettelossa on näin ollen perustuttava päteviin perusteisiin, jotka osoittavat sen täyttävän GATT VI artiklan 1 kohdan toisessa täydentävässä määräyksessä määrätyt perusteet.

57 Riidanalaisessa asetuksessa tai neuvoston perusteluissa ei kuitenkaan käsiteltävässä asiassa esitetä, että Armenia täyttää GATT VI artiklan 1 kohdan toisessa täydentävässä määräyksessä mainitut perusteet.

58 On korostettava erityisesti, että – kuten edellä 34 kohdassa on todettu – toimielimet ovat perustelleet perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädettyä kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmän soveltamista kantajaan viittaamalla pelkästään siihen seikkaan, että Armenia on nimetty mainitun säännöksen alaviitteessä, jota on loppujen lopuksi sovellettu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan viimeisen virkkeen nojalla sen johdosta, että kantajan hakemus markkinataloudessa toimivan yrityksen asemasta hylättiin. Lisäksi komission 19.1.2009 päivätystä kirjeestä (ks. edellä 4 kohta) ilmenee, että tämä toimielin katsoi, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan soveltaminen oli käsiteltävässä asiassa polkumyynnin vastaisen sopimuksen mukaista sillä perusteella, että mainitun sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohta yhtäältä ja GATT VI artiklan 1 kohdan toinen täydentävä määräys toisaalta ovat kaksi ääritapausta, joiden välillä voi olla erilaisia tilanteita, kuten sellaisen WTO:n jäsenen tilanne, joka ei täytä viimeksi mainitun määräyksen edellytyksiä, vaikka se voidaan katsoa muuksi kuin markkinatalousmaaksi. Väite, jonka mukaan Armenia on GATT VI artiklan 1 kohdan toisessa täydentävässä määräyksessä kuvattu markkinatalouden ja valtion monopolin välillä oleva siirtymätalous, perustuu luonteensa vuoksi oletukseen, jonka mukaan Armenia ei täytä tämän määräyksen soveltamisedellytyksiä.

59 Näin ollen on todettava, että Armenian tasavallan WTO:hon liittymisen jälkeen tämän maan sisältyminen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan alaviitteessä olevaan luetteloon ei ole enää yhteensoveltuvaa polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja GATT VI artiklan 1 kohdan toisessa täydentävässä määräyksessä luodun sääntöjärjestelmän kanssa, koska tällaisen sisältymisen seurauksena perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdan soveltaminen riippuu siitä, että ensin hyväksytään kyseisen yrityksen tekemä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva hakemus, ja jos mainittu hakemus hylätään, on sovellettava kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmää.

60 Kuten kantaja väittää, kun ei voida minkään seikan perusteella katsoa Armenian täyttävän GATT VI artiklan 1 kohdan toisessa täydentävässä määräyksessä määritetyt perusteet ja kun otetaan huomioon, että komission hallinnollisen menettelyn aikana esittämien arvioiden mukaan Armenia ei täytä tämän määräyksen edellytyksiä (ks. edellä 58 kohta), perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan alaviitteen viittaus Armeniaan ei näin ollen ole pätevä peruste soveltaa käsiteltävässä asiassa kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmää saman asetuksen 2 artiklan 7 kohdan a ja b alakohdan nojalla, joten SEUT 277 artiklan nojalla on katsottava, ettei sitä tältä osin sovelleta. Näin ollen toimielimillä ei ollut oikeutta asettaa perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdan soveltamisen edellytykseksi sellaisen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hakemuksen hyväksymistä, joka kantajan piti toimielimen mukaan tehdä tämän aseman saamiseksi saman asetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla, eikä soveltaa mainitun hakemuksen hylkäämisen johdosta kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmää.

61 Näin ollen tukeutumalla perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan alaviitteeseen sisältyvään viittaukseen Armeniaan ja soveltamalla kantajan saman asetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla tekemän markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hakemuksen hylkäämisen johdosta kolmannen maan, joka on markkinatalousmaa, menetelmää, riidanalaisessa asetuksessa on

käytetty normaaliarvon laskentamenetelmää, joka ei ole yhteensoveltuva polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa ja GATT VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän määräyksen kanssa, ja näin menetellessä rikottu perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohtaa.

62 Näin ollen on todettava, että ensimmäinen kanneperuste on perusteltu, ja kumottava riidanalainen asetus ilman, että olisi tarpeen tutkia muita kanteen tueksi esitettyjä perusteita.

Oikeudenkäyntikulut

63 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

64 Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan nojalla.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuonnissa ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 24.9.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 925/2009 kumotaan siltä osin kuin se koskee Rusal Armenal ZAO:ta.

2) Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan Rusal Armenalin oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Forwood Dehousse Wiszniewska-Białecka

Prek Schwarcz

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä marraskuuta 2013.

Allekirjoitukset